

[Holstein.]

der forventer det. Er det Flertallet, der forventer en hurtig Løsning, saa skulde Flertallet have givet Mindretallet en lille Smule Antydning af, hvorpaa Flertallet begrunder en saadan Forventning om en hurtig Løsning, for der er ikke gjort det fjerneste Skridt i nogen Retning, som retfærdiggør en saadan Forventning.

Til Samlingerne, bortset fra Folkemuseum og Haandværkermuseum stilles der efter Regeringens Plan 12 300 m² til Disposition. Maksimum af Udvidelsesmuligheder, naar Haandværkerforeningens resterende Huse paa Hjørnet af Vester Voldgade og Stormgade, samt Husnumrene 99 og 101 paa Hjørnet af Vester Voldgade og Ny Vestergade plus Skolemuseet i Stormgade nedrives, i alt 3 800 m² lagt til Regeringens nu foreslaaede 12 300 m² giver tilsammen 16 100 m².

Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette vil være nok til en nogenlunde anstændig og hensigtsmæssig Installation i Øjeblikket og i de nærmeste Aar. Men naar jeg tager i Betragtning, hvor grundigt Museumsfolkene forregnede sig i 1918, saa er det ikke blot Ret, men Pligt for os stakkels usagkyndige Politikere at drage Museumsfolkernes Storsyn og Fremsyn i Tvivl.

Jeg behøver blot at nævne nogle enkelte Forøgelser, tilkommet siden 1918: Knud Rasmussens mægtige Eskimosamling, en stor Høvdingehal fra Sydhavsværne, Oldtidsskibet fra Als, som alene for sig med Vaaben og Skjolde vil kræve ca. 100 m², saafremt Publikum i større Tal og med nogenlunde Frihed skal kunne bevæge sig omkring det, og endelig et Par og fyrrer middelalderlige Dragter fra Gravene i Nordbo-kolonien i Sydgrønland. Alt dette er Museumssager, som der ikke findes Mage til paa Jordkloden, og som nødvendiggør Udvidelser, der af vore Museumsfolk aldeles ikke toges i Betragtning i 1918.

Med saadanne Erfaringer for Øje haaber jeg, at Politikerne nu i 1928 vil tænke større og længere, end Museumsfolkene gjorde i 1918. Lad os skaffe vore Samlinger Rum og Plads, ikke paa 10—20 Aars Sigt, men paa 100—200 Aars Sigt, saa Efterslægten kan give os det Skudsmaal, at vi tænkte og handlede stort i denne Sag.

Regeringens Plan er paa 12 300 m² og byder paa 3 800 m² Udvidelsesmulighed, naar Museet forlænges ud til Vestervoldgade. Men saa skal for det første de to store Ejendomme Vestervoldgade 99 og 101 eksproprieres, for det andet vil man faa

en ny Façade eller Hale paa Ministerens Museumsmonstrum, der gør hele denne arkitektoniske Feberhallucination fuldkommen rundtosset.

Jeg har hørt en æret Forkæmper for Ministerens Museumsplan svare, at saa kan man jo lade være med at udvide til Vestervoldgade og i Stedet for gaa til en Udvidelse paa Grundlag af Dobbeltkarreen. Men var det saa ikke bedre straks at tage fat paa Dobbeltkarreplanen fremfor at skabe et Bygningskompleks, der, ligegyldigt hvor mange og hvor store Bedømmelsesudvalg og Byggeudvalg — og Gud ved hvad — vi nedsetter, sammensat af de fineste æstetiske Kendere paa Rigsdagen og de dygtigste Museums- og Byggeeksperter udenfor Rigsdagen, vilde blive et Bygningsværk, der i samlet Hæslighed overgaar alt, hvad Dynastiet Venstre, siden Systemskiftets Epoke begyndte, har rejst af arkitektoniske Monumenter i den danske Hovedstad.

Christiansborg, Axelborg, Gedved-Museet vis à vis Christiansborg og Statsradiofoniteatret vis à vis det kongelige Teater! Mon det danske Venstre saa faar Lov til at pryde København med flere Erindringer om Systemskiftets kunstneriske Glanstid? Jeg haaber det ikke. Jeg haaber, at disse to sidste kunstneriske Størværker, forudsat at de bliver til Virkelighed, hvad jeg til det sidste vil vægre mig ved at tro, maa blive Vestrestes hvad Diplomaterne kalder „Pour prendre congé“, P. P. C.-Visitkort i København.

Ingen Arkitekt kan løse den højtærede Ministers eller hans overordnede Departementschefens Museumsprojekt, saa dette bliver et smukt, harmonisk samlet, arkitektonisk Hele. Dette behøver man hverken megen æstetisk Sans eller arkitektonisk Forstaaelse for at kunne se.

Den Erklæring, som Direktør Mackeprang sidst har afgivet, gaar da ogsaa kun ud paa at konstatere dette ene, at museums-mæssigt er Ministerens Projekt at foretrække for de nuværende Museumsforholds Opretholdelse. Det er i Realiteten alt, hvad Direktør Mackeprang har villet sige. Den arkitektoniske og æstetiske Side af Sagen undgaar Direktør Mackeprang omhyggeligt at omtale. Direktøren er naturligvis ganske paa det rene med, at den Baglængde med Jernskodder, som man vil lægge i hele Ny Vestergades Længde, og den Hovedfløj, som man med Brud paa Gadelinien vil lægge i Stormgade, vil trykke Prinsens Palæ i Kvas og skamfere begge de to Sidegader. Og dertil kommer